

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Civilkontoret
Sagsnr.: 2006-150-0197
Dok.: LGH40462

Besvarelse af spørgsmål nr. 194 af 25. januar 2006 fra Folketingets Retsudvalg.

Spørgsmål:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 17/1-06 fra Susanne Møller, Kbh. SV vedrørende løse hunde, jf. REU alm. del – bilag 335.”

Svar:

1. I sin henvendelse til udvalget har Susanne Møller givet udtryk for, at der i Københavns Sydhavnskvarter er problemer med løse hunde. Hun har herunder bl.a. oplyst, at hun dagligt ser personer i følgeskab med hunde, som personerne ikke har fuldt herredømme over, og at hun den 28. november 2005 var udsat for et overfald, hvor en løs hund bed hende i benet. Det fremgår endvidere af Susanne Møller henvendelse, at politiet efter hendes mening ikke gør tilstrækkeligt for at komme problemet med løse hunde til livs, ligesom hun finder lovgivningen på området utilstrækkelig.

2. Justitsministeriet kan oplyse, at besidderen af en hund skal sørge for, at hunden, fra den er 4 måneder gammel, er mærket og registreret samt bærer halsbånd forsynet med et skilt, der angiver besidderens navn og adresse, jf. hundelovens § 1, stk. 1. Hundeloven er senest bekendtgjort ved lovebekendtgørelse nr. 259 af 12. april 2005.

I byer og områder med bymæssig bebyggelse er det forbudt at lade hunde færdes på gader, veje, stier eller pladser mv., der er åbne for almindelig færdsel, uden at de *enten* føres i bånd *eller* er i følge med en person, som har fuldt herredømme over dem. (§ 3, stk. 1, 1. pkt.) En hund anses ikke for at være under ledsagelse, fordi den er under tilsyn fra besidderens bolig eller forretningslokale (§ 3, stk. 1, 2. pkt.).

Føres hunde i bånd, skal dette være så kort, at hunden holdes tæt ind til ledsageren (§ 3, stk. 1, 3. pkt.). Såfremt hunde på de nævnte steder færdes løse uden at være ifølge med en person, der har fuldt herredømme over dem, lader politiet hundene optage og underretter besidderen (§ 3, stk. 1, 4. pkt.). Efter hundelovens § 12, stk. 1, straffes den, der overtræder § 3, stk. 1, med bøde.

Folketinget vedtog i foråret 2003 en ændring af hundeloven (lov nr. 385 af 28. maj 2003). Med lovændringen blev der gennemført en udvidelse af politiets muligheder for at gribe ind over for farlige hunde, herunder hunde, der ved deres adfærd har virket truende og skabt frygt. Politiet kan bl.a. træffe afgørelse om at lade en hund aflive, allerede inden den forvolder skade, såfremt der er grundlag for at antage, at den pågældende hund kan være farlig for sine omgivelser (§ 6, stk. 2, nr. 2). Til brug for afgørelsen af den pågældende hunds farlighed, kan politiet under visse omstændigheder kræve, at hundens besidder medvirker ved en sagkyndig undersøgelse af hundens adfærd i samspil med denne (§ 6 a, stk. 1).

For at undgå, at en hund forvolder skade eller gemmes af vejen, mens politiet undersøger om der er grundlag for at træffe en afgørelse om aflivning, kan politiet efter lovændringen nu beslutte, at hunden skal anbringes i pension. Hunden vil i givet fald kunne forblive anbragt, indtil politiet har truffet afgørelse, og hvis der træffes afgørelse om aflivning, indtil aflivningen kan effektueres (§ 6 b, stk. 1).

Endvidere kan politiet lade en hund mærke og registrere for besidderens regning, hvis hunden ikke er mærket og registreret (§ 1, stk. 3).

Justitsministeriet kan endvidere oplyse, at det er politiet, der behandler sager om overtrædelse af hundeloven. Klager over politiets behandling af anmeldelser om eventuelle overtrædelser af hundeloven kan indgives til den regionale statsadvokat efter retsplejelovens regler. Om en person er klageberettiget afgøres af vedkommende statsadvokat.

3. Som anført ovenfor er hundeloven senest ændret i 2003, hvor politiets muligheder for indgriben i forhold til farlige hunde er blevet styrket. Efter Justitsministeriets opfattelse er der ikke grundlag for på nuværende tidspunkt at overveje yderligere lovgivningsinitiativer på dette område.